

Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը - Թիվ տասներկու

Երկու փորձություն

Jeff Pippenger

2023-11-07

Մենք այժմ քննում ենք Հայտնության գրքի տասնմեկերորդից մինչև տասներեքերորդ գլուխները, որտեղ հանդիպում ենք մեծ պայքարի վերջին փորձաշրջանային ճակատամարտի բոլոր հակառակորդ ուժերին, որը տեղի է ունենում առաջին երկնքի ռազմադաշտում: Հակառակորդ կողմերը հարյուր քառասունչորս հազարանոցն են և այն մեծ բազմությունը, որ Բաբելոնից դուրս է գալիս որպես երկրորդական ուժ՝ ընդդեմ Միավորված ազգերի կազմակերպության, Կաթոլիկ եկեղեցու, Միացյալ Նահանգների և հենց Սատանայի: Հարյուր քառասունչորս հազարանոցը և մեծ բազմությունը Աստծո բանակն են, ներկայացնելով երրորդ հրեշտակի պատգամը, և պատերազմի մեջ գտնվող երկու կողմերն էլ միաժամանակ առերեսվում են նաև Աստծո դատաստանի բանակին, որը ներկայացված է ոչ թե երրորդ հրեշտակով, այլ երրորդ վայով:

Որպեսզի նույնականացնենք որոշ հատկանիշներ, որոնք նպաստեցին 2020 թվականին Հանրապետական և Բողոքական եղջյուրների սպանությանը, մենք ձգտում ենք նույնականացնել մարգարեական հատկանիշներ, որոնք ի հայտ են գալիս մարդկության ճակատամարտում առաջին երկնքում՝ Կիրակնօրյա օրենքից մինչև Միքայելի կանգնելը: Այդ պատմության մեջ ամբողջ աշխարհը հարկադրվում է կանգնեցնել զազանի պատկերը: Այդ պատմությունը կրկնությունն է Միացյալ Նահանգների պատմության՝ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից մինչև շուտով գալիք Կիրակնօրյա օրենքը, որը բաժանում է այդ երկու զուգահեռ պատմությունները: Որպես զուգահեռ պատմություններ՝ դրանք երկուսն էլ ներկայացնում են վկայություն մյուս պատմության համար: Այն, ինչ տեղի է ունենում այդ պատմություններից մեկում, տեղի կունենա նաև մյուսում: Երկրորդ պատմությունն է Հայտնության տասներկուերորդ և տասներեքերորդ գլուխների ուշադրության կենտրոնը, և մենք մտադիր ենք հասկանալ երկրորդ վկային, որպեսզի մարգարեական լույս սփռենք առաջին պատմության վրա, որն այժմ գրեթե ավարտված է:

Արմազեդոն աշխարհը առաջնորդող երեք ուժերը ներկայացված են տասներկուերորդ և տասներեքերորդ գլուխներում: Սկզբում հիշատակվում է վիշապի իշխանությունը:

Եվ երկնքում երևաց մի ուրիշ նշան՝ ահա մի մեծ կարմիր վիշապ՝ յոթ գլուխներով և տասը եղջյուրներով, և նրա գլուխների վրա՝ յոթ պսակներ: Եվ նրա պոչը քաշեց երկնքի աստղերի մեկ երրորդը և գցեց նրանց երկիրը: Եվ վիշապը կանգնեց այն կնոջ առաջ, որ պատրաստ էր ծննդաբերելու, որպեսզի նրա զավակին կուլ տա, հենց որ նա ծնվի: Հայտնություն 12:3, 4.

Քույր Ուայթը մեզ հայտնում է, որ այս գլխում վիշապը Սատանան է, սակայն երկրորդական իմաստով՝ հեթանոսական Հռոմը: Թե՛ Սատանան, թե՛ հեթանոսական Հռոմը Միավորված ազգերի կազմակերպության նախատիպն են: Գազանի տասը եղջյուրները ներկայացնում են Հայտնություն տասնյոթում հիշատակված տասը թագավորների չար դաշինքը: Այդ տասը թագավորները ներկայացված են Հայտնություն տասնյոթում, և այնտեղ դրանք նույնացվում են որպես Աստվածաշնչյան մարգարեության յոթերորդ թագավորությունը: Գազանը ներկայացված է որպես յոթ գլխանի՝ յոթ պսակներով, ինչը նրան նշանավորում է որպես Աստվածաշնչյան մարգարեության յոթերորդ թագավորություն: Դանիել երկուսում նրանք ներկայացված են որպես հոգևոր Հունաստան, և նրանք նաև Աքաաբն են Կարմեղոսի լեռան վկայության մեջ, և նրանք Մաղմոս ութսուներեքի տասը թշնամիներն են:

Թշնամու երկրորդ երկրային իշխանությունը, որ հիշատակվում է Հայտնության տասներկուերորդ և տասներեքերորդ գլուխներում, այն գազանն է, որ դուրս է գալիս ծովից, որին Քույր Ուայթը ուղղակիորեն նույնացնում է կաթոլիկության հետ:

Եվ ես կանգնած էի ծովի ավազի վրա, և տեսա, որ ծովից մի գազան էր ելնում, որ ուներ յոթ գլուխ և տաս եղջյուր, և նրա եղջյուրների վրա՝ տաս թագ, իսկ նրա գլուխների վրա՝ հայհոյության անունը: Եվ այն գազանը, որ տեսա, նման էր ընձառյուծի, և նրա ոտքերը՝ արջի ոտքերի պես, իսկ նրա բերանը՝ առյուծի բերանի պես. և վիշապը նրան տվեց իր գորությունը, իր աթոռը և մեծ իշխանություն: Եվ տեսա նրա գլուխներից մեկը՝ իբրև մահու չափ վիրավորված. և նրա մահացու վերքը բժշկվեց. և ամբողջ աշխարհը զարմացավ գազանի հետևից: Հայտնություն 13:1–3:

Հովհաննեսը առաջին համարում կանգնած էր ծովափին, և նա տեսնում է, թե ինչպես է մի գազան ելնում ծովից, իսկ դրանից հետո տեսնում է մի գազան, որ բարձրանում է երկրից: Քույր Ուայթը ցույց է տալիս, որ այն ժամանակը, երբ Հովհաննեսը տեսավ երկու գազաններին, 1798 թվականն էր, որովհետև այդ տարին էր, երբ պապականությունը «գրկվեց իր գորությունից»՝ այսպիսով ստանալով մահացու վերք, որը վերջապես պիտի բժշկվեր:

«Այն ժամանակ, երբ պապականությունը, իր գորությունից գրկված, հարկադրված եղավ դադարեցնել հալածանքը, Հովհաննեսը տեսավ մի նոր իշխանություն, որ ելնում էր՝ արձագանքելու վիշապի ձայնին և շարունակելու նույն դաժան ու հայհոյական գործը: Այս իշխանությունը, վերջինը, որ պիտի պատերազմ մղի եկեղեցու և Աստծո օրենքի դեմ, ներկայացված է գառանման եղջյուրներ ունեցող մի գազանով: Նրան նախորդած գազանները ծովից էին ելել, իսկ սա ելավ երկրից, ներկայացնելով այն ազգի խաղաղ վերելքը, որը խորհրդանշում էր Միացյալ Նահանգները»: Signs of the Times, February 8, 1910.

Հովհաննեսը, երբ տեսնում է ծովի գազանին, որը պապականությունն է, հայացք է նետում դեպի պատմության անցյալը: Նայելով առաջ՝ պատմության մեջ, նա տեսնում է երկրի գազանին, որը Միացյալ Նահանգներն է: Ահա թե ինչու ծովից ելնող գազանը մարգարեապես այնպես է կազմավորված, ինչպես որ կա: 1798 թվականից հետո նայելով՝ Հովհաննեսը նախ տեսնում է «յոթ գլուխ և տասը եղջյուր», որով նշվում է պատմության

այն պահը, երբ եղջյուրներից երեքը արմատախիլ եղան՝ տեղ բացելու համար պապականության հաստ եղջյուրին, որ մեծամեծ բաներ էր խոսում:

Ապա ես կուզենայի իմանալ չորրորդ գազանի ճշմարտությունը, որ տարբեր էր բոլոր մյուսներից, չափազանց ահավոր, որի ատամները երկաթից էին, և նրա եղունգները՝ պղնձից. որը խժռում էր, փշրում կտոր-կտոր, և իր ոտքերով տրորում մնացորդը. և նրա գլխի վրա եղած տասը եղջյուրների մասին, և այն մյուսի մասին, որ ելավ, և որի առջև երեքն ընկան. այսինքն՝ այն եղջյուրի մասին, որ աչքեր ուներ և մի բերան, որ չափազանց մեծամեծ բաներ էր խոսում, որի տեսքն իր ընկերներից ավելի ահեղ էր: Դանիել 7:19, 20.

Մինչ Հերուլների, Օսոգոթների և Վանդալների այդ երեք եղջյուրները հեռացվելը, հեթանոսական Հռոմը ներկայացված էր «տասը պսակներով»: Այդ տասը պսակները ներկայացնում են հեթանոսական Հռոմը: Ապա Հովհաննեսը նույնացնում է Հունաստանի հովազին, ապա՝ Մարա-Պարսկաստանի արջին, և ապա՝ Բաբելոնի առյուծին:

Առաջինը առյուծի նման էր և ուներ արծվի թևեր. ես դիտում էի, մինչև որ նրա թևերը պոկվեցին, և նա բարձրացվեց երկրից ու մարդու պես կանգնեցվեց իր ոտքերի վրա, և նրան մարդու սիրտ տրվեց: Եվ ահա մի ուրիշ գազան՝ երկրորդը, արջի նման, և նա բարձրացել էր մի կողքի վրա, և նրա բերանում՝ ատամների միջև, երեք կողոսկր կար. և այսպես ասացին նրան. «Վե՛ր կաց, շատ միս կե՛ր»: Սրանից հետո ես դիտում էի, և ահա մեկ ուրիշը՝ ընձառյուծի նման, որի մեջքին թռչնի չորս թև կար. գազանը նաև չորս գլուխ ուներ, և իշխանություն տրվեց նրան: Դանիել 7:4-6:

Կաթոլիկության մեջ չկա ոչ մի տարր, որ քրիստոնեական լինի, և ծովի գազանը ներկայացնում է Աստվածաշնչյան մարգարեության բոլոր նախորդ հեթանոսական թագավորությունների համադրությունը: Ծովի գազանը ներկայացված է հակադարձ պատմական կարգով, որովհետև Հովհաննեսը հետ է նայում պատմությանը: Նա նախ տեսավ այն իշխանությունը, որ հաստատվեց, երբ երեք եղջյուրները հեռացվեցին՝ պապականությունը: Ապա նա տեսավ տասը եղջյուր՝ տասը պսակներով՝ հեթանոսական Հռոմը: Այնուհետև նա տեսավ ընձառյուծին՝ Հունաստանը: Հետո նա տեսավ արջին՝ Մարա-Պարսկաստանը: Այնուհետև նա տեսավ առյուծին՝ Բաբելոնը: Ծովի գազանի նկարագրությունը կազմված է նախորդող հեթանոսական թագավորություններից յուրաքանչյուրի տարրերից, և այդ նկարագրությունը հաստատում է, որ պապականությունը Աստվածաշնչյան պատմության ընթացքում գոյություն ունեցած հեթանոսության ամեն տեսակ ձևերի միախառնություն է: Կաթոլիկության մեջ չկա ոչ մի տարր, որ քրիստոնեական լինի: Այն ամենը, ինչ կարող է կաթոլիկության մեջ քրիստոնեական թվալ, կեղծիք է:

Կարմեղոս լեռան վրա, երբ Եդիան մենամարտում էր Հեզաբելի մարգարեների և նրա ուխտադրուժ ամուսնու դեմ, Հեզաբելը Սամարիայում՝ իր տանն էր: Տյուրոսի պոռնիկը մոռացության է մատնվում երկու եղջյուր ունեցող երկրի գազանի պատմության ընթացքում: Հեզաբելը միշտ ծածուկ է մնում, և Հայտնության տասներկուերորդ և տասներեքերորդ գլուխներում աշխարհը զարմանքով հետևում է նրան, սակայն նա

երկնքում չի ներկայացվում որպես զարմանքի արժանի մի հրաշալիք, ինչպես Միավորված ազգերի կազմակերպությունը, Միացյալ Նահանգները և Սատանան: Նա վերադարձել է Սամարիայի՝ իր հրամանատարական կենտրոնը, այսինքն՝ Հոռո քաղաքը:

Երկրի գազանի պատմության մեջ է, որ բացահայտվում է ամբողջ աշխարհի համար գազանի պատկերի փորձությունը: Այդ փորձությունը տեղի է ունենում առաջին երկնքի պատերազմի ընթացքում: Սրան է, որ մենք ցանկանում ենք անդրադառնալ այս պահին: Այն համարներում, որ այժմ պիտի քննենք, «նա» բառի փոխարեն ես կդնեմ Միացյալ Նահանգները:

Եվ ես տեսա մի ուրիշ գազան, որ ելնում էր երկրից, և Միացյալ Նահանգներն ուներ երկու եղջյուր՝ գառան նման, և Միացյալ Նահանգները խոսում էին վիշապի պես: Եվ Միացյալ Նահանգները գործադրում են առաջին գազանի ամբողջ իշխանությունը նրա առաջ, և ստիպում են երկրին ու նրանում բնակվողներին երկրպագել առաջին գազանին, որի մահաբեր վերքը բժշկված էր: Եվ Միացյալ Նահանգները մեծ նշաններ են գործում, այնպես որ մարդկանց առաջ անգամ կրակ են իջեցնում երկնքից երկրի վրա, և մոլորեցնում են երկրի վրա բնակվողներին այն նշանների միջոցով, որոնք իշխանություն ունեին գործելու գազանի առաջ՝ ասելով երկրի վրա բնակվողներին, որ գազանի պատկերը շինեն, այն գազանի, որ սրից վերք ուներ և կենդանի մնաց: Եվ [Միացյալ Նահանգները] իշխանություն ունեին կյանք տալու գազանի պատկերին, որպեսզի գազանի պատկերը և՛ խոսի, և՛ պատճառ դառնա, որ գազանի պատկերին չերկրպագող բոլոր մարդիկ սպանվեն: Եվ Միացյալ Նահանգները ստիպում են բոլորին՝ փոքրերին և մեծերին, հարուստներին և աղքատներին, ազատներին և ծառաներին, նշան ընդունել իրենց աջ ձեռքի վրա կամ իրենց ճակատների վրա, և որ ոչ ոք չկարողանա գնել կամ վաճառել, բացի նրանից, ով ունի նշանը, կամ գազանի անունը, կամ նրա անվան թիվը: Հայտնություն 13:11–17:

Հայտնություն գրքի տասներեքերորդ գլխում հեթանոսական Հոռոմի վիշապը պապականությանը երեք բան տվեց, երբ այն պապականությանը երկրի գահին նստեցրեց:

Եվ այն գազանը, որ տեսա, նման էր ընձառյուծի, և նրա ոտքերը՝ արջի ոտքերի պես, և նրա բերանը՝ առյուծի բերանի պես. և վիշապը նրան տվեց իր գործությունը, իր աթոռը և մեծ իշխանություն: Հայտնություն 13:2:

Տասը թագավորները, որոնք ներկայացնում են հեթանոսական Հոռոմը (Ֆրանսիան լինելով այդ տասի գլխավոր թագավորը, ինչպես ներկայացված է Աքաաբով), պապականությանը տվեցին երեք բան՝ գործություն, աթոռ և իշխանություն: Երբ Կոստանդին կայսրը 330 թվականին մայրաքաղաքը արևմուտքում գտնվող Հոռո քաղաքից տեղափոխեց արևելք և Կոստանդնուպոլիսը դարձրեց Հոռոմեական կայսրության նոր մայրաքաղաքը, այն ժամանակ հեթանոսական Հոռոմը Հոռոմի եկեղեցուն տվեց իր «աթոռը»:

Երբ Ֆրանկների (Ֆրանսիայի) թագավոր Կլովիսը ընդունեց կաթոլիկությունը և 496 թվականին սկսեց պատերազմել այն ուժերի դեմ, որոնք դիմադրում էին պապականության՝ երկրի գահին բարձրանալուն, այն ժամանակ հեթանոսական Հռոմը պապականությանը տվեց իր «գորությունը»:

533 թվականին Հուստինիանոսը հրապարակեց մի հրամանագիր, որով հռոմեական եկեղեցին ճանաչվում էր թե՛ բոլոր եկեղեցիների գլուխ, թե՛ հերետիկոսների ուղղիչը: Այդ պահին հեթանոսական Հռոմի իշխանությունը տրվել էր պապականությանը:

Տասներկուերորդ համարում՝ «[Միացյալ Նահանգները] գործադրում է առաջին գազանի ամբողջ իշխանությունը նրա առաջ»: Այն իշխանությունը, որ գործադրվում էր պապականության կողմից, ներկայացված է Կլովիսով, որը իր ռազմական և տնտեսական հզորությունը նվիրեց պապականությանը: Ահա թե ինչու կաթոլիկությունը Կլովիսին կոչում է «Կաթոլիկ եկեղեցու առաջնեկ», իսկ Ֆրանսիային՝ «Կաթոլիկ եկեղեցու ավագ դուստր»: Միացյալ Նահանգները պապականության համար կանի նույն այդ կեղտոտ գործը, որի սկիզբը դրեց Կլովիսը 496 թվականին:

Միացյալ Նահանգների գորությունը պիտի գործադրվի, որպեսզի «երկրին և նրա վրա բնակվողներին հարկադրի երկրպագել առաջին գազանին, որի մահացու վերքը բժշկվեց»: Միացյալ Նահանգները պիտի գործադրի իր ռազմական և տնտեսական հզորությունը, որպեսզի ամբողջ աշխարհը հարկադրի ընդունել կիրակին որպես հանգստի օր: Տյուրոսի պոռնիկը նախ շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ պոռնկություն պիտի գործի երկրային գազանի հետ, ապա դուրս պիտի գա և պոռնկություն պիտի գործի երկրի բոլոր մյուս թագավորների հետ:

Տասներեքերորդ խոսքում ասվում է, որ «[Միացյալ Նահանգները] մեծ նշաններ է գործում, այնպես որ կրակ է իջեցնում երկնքից երկրի վրա՝ մարդկանց առաջ»: Կրակը ներկայացնում է անսուրբ պատգամ: Պենտեկոստեի օրը կրակի լեզուները ներկայացնում էին սուրբ պատգամ, որն ուղեկցվում էր այդ պատգամը ամբողջ աշխարհին փոխանցելու կարողությամբ: Այն կրակը, որ Միացյալ Նահանգները երկնքից իջեցնում է, նույնպես ազդեցություն կունենա յուրաքանչյուր ազգի և յուրաքանչյուր լեզվի վրա:

Տասնչորսերորդ համարում Միացյալ Նահանգները խաբում է «երկրի վրա բնակվողներին այն նշանների միջոցով, որ [Միացյալ Նահանգներին] իշխանություն էր տրված անել գազանի առաջ. ասելով երկրի վրա բնակվողներին, որ գազանին պատկեր շինեն, որ սրից վերք էր ստացել և կենդանի մնացել»: Այն խաբեությունը, որով Միացյալ Նահանգները գործադրում է աշխարհը մոլորեցնելու համար, ներկայացված է նախորդ համարում երկնքից իջնող կրակով: Երկնքից եկած կրակը հրաշքներ է առաջ բերում, որոնք Միացյալ Նահանգներն օգտագործում է աշխարհին հրամայելու, որ հաստատի մեկ համաշխարհային կառավարություն, որը կազմված է եկեղեցու և պետության միավորումից՝ այնպիսի հարաբերությամբ, որի մեջ վերահսկողությունը եկեղեցու ձեռքում է:

Սա էր այն, ինչ ներկայացնում էր Աքաաբի և Հեզաբելի փոխհարաբերությունը, երբ Եդիան վեր բարձրացվեց: Եդիայի պայքարը Կարմեղոս լեռան վրա կատարվեց Միացյալ Նահանգների սկզբնավորման շրջանում՝ առաջին հրեշտակի շարժման ընթացքում՝ 1840-ից մինչև 1844 թվականները, այն նպատակով, որ զանազանվի բողոքականության ճշմարիտ մարգարեն բողոքականության բոլոր կեղծ մարգարեներից:

Այն կրկին կատարվում է Միացյալ Նահանգների վախճանի ժամանակ՝ գազանի պատկերի կազմավորման փորձության ընթացքում, որը սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին և ավարտվում է շուտով գալիք կիրակնօրյա օրենքով:

Եդիայի կատարյալ իրականացումը տեղի է ունենում Տիրոջ մեծ և ահեղ օրվանից առաջ, որը յոթ վերջին պատուհասներն են: Հետևաբար, Կարմեղոս լեռը, Եդիան, Աքաբը և Հեզաբելը ներկայացված են այն գործում, որով Միացյալ Նահանգները հարկադրում է երկիր մոլորակին ընդունել Միավորված ազգերի կազմակերպության միաշխարհային կառավարությունը, որի վրա իշխում է Կաթոլիկ եկեղեցին: Միացյալ Նահանգներն այս գործողությունն իրականացնում է իր ռազմական հզորության, իր տնտեսական ուժի և այն ապականված, հիպոտիկ հաղորդակցամիջոցների միջոցով, որոնք ինքն ուղղորդում և վերահսկում է, և որոնք ներկայացված են ամբողջաշխարհիկ սարդոստայնի այսպես կոչված «տեղեկատվական գերաբազ մայրուղով»:

Տասնհինգերորդ համարում մեզ տեղեկացվում է, որ «նա [Միացյալ Նահանգները] իշխանություն ունեն գազանի պատկերին շունչ տալու, որպեսզի գազանի պատկերը և՛ խոսի, և՛ պատճառի, որ ովքեր չերկրպագեն գազանի պատկերին, սպանվեն»:

Այսպիսով, Միացյալ Նահանգների ռազմական հզորությամբ մահվան սպառնալիքը, որն այդ ժամանակ ներկայացնում էր Միավորված ազգերի կազմակերպության գերագույն թագավորին, զորացնում է Միավորված ազգերի կազմակերպության մեկաշխարհային կառավարությանը՝ խոսելու: Խոսելու գործողությունն իրականացվում է օրենսդիր և դատական իշխանության միջոցով: Միավորված ազգերի կազմակերպության օրենսդիր ճյուղը գտնվում է Նյու Յորքում, իսկ Միավորված ազգերի կազմակերպության դատական ճյուղը՝ Նիդերլանդների Հաագայում: Հաագան ներկայացնում է Հին աշխարհը, իսկ Նյու Յորքը՝ Նոր աշխարհը: Թե՛ Միացյալ Նահանգները, թե՛ Նիդերլանդները իրենց անցյալ պատմությունների ընթացքում առանձնացել են որպես ազատության և անկախության գլխավոր պաշտպաններ, սակայն երկուսն էլ իրենց համապատասխան պատմություններն ավարտում են՝ խոսելով վիշապի պես:

«Քանի որ Շաբաթը դարձել է քրիստոնեական աշխարհի ողջ տարածքում վեճի հատուկ առարկա, և կրոնական ու աշխարհիկ իշխանությունները միավորվել են՝ կիրակիի պահպանումը պարտադրելու համար, մի փոքրաթիվ փոքրամասնության համառ հրաժարումը՝ տեղի տալու ժողովրդական պահանջին, նրանց կդարձնի համընդհանուր անեծքի առարկա.... և ի վերջո կհրապարակվի հրամանագիր նրանց դեմ, ովքեր սրբությամբ են պահում չորրորդ պատվիրանի Շաբաթը՝ նրանց ներկայացնելով որպես ամենախիստ պատժին արժանի, և ժողովրդին իրավունք

տալով, որոշ ժամանակ անց, նրանց մահվան մատնելու: Հին աշխարհում հռոմեականությունը և Նոր աշխարհում հավատության բողոքականությունը նման ընթացք կորդեգրեն նրանց նկատմամբ, ովքեր պատվում են բոլոր աստվածային պատվիրանները:»

«Այն ժամանակ Աստծո ժողովուրդը պիտի ընկղմվի այն նեղության և տառապանքի տեսարանների մեջ, որոնք մարգարեն նկարագրում է որպես Հակոբի նեղության ժամանակը»: The Great Controversy, 615, 616.

Տասնվեցերորդ և տասնյոթերորդ համարներում, այն բանից հետո, երբ գազանի պատկերը կանգնեցվում է և գործություն է ստանում խոսելու, «[Միացյալ Նահանգները] ստիպում է բոլորին՝ փոքրերին և մեծերին, հարուստներին և աղքատներին, ազատներին և ծառաներին, նշան ընդունել իրենց աջ ձեռքի վրա կամ իրենց ճակատների վրա. և որպեսզի ոչ ոք չկարողանա գնել կամ վաճառել, եթե չունենա նշանը կամ գազանի անունը կամ նրա անվան թիվը»:

Գազանի պատկերի կազմավորումը այն փորձությունն է, որ նախորդում է գազանի նշանի փորձությանը: Եթե մենք չհաղթահարենք այն փորձությունը, որը ներկայացված է գազանի պատկերի կազմավորմամբ, ապա կտապալվենք գազանի նշանի փորձության մեջ: Դրանք երկու տարբեր փորձություններ են, և դրանք երկու տարբեր տեսակների փորձություններ են:

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին սկսված գազանի պատկերի կազմավորումը մարգարեական նախագգուշացումն է, որ փորձաշրջանի ավարտը շուտով պիտի տեղի ունենա: Դա Եղիայի պատգամն է, որը ցույց է տալիս, որ Կարմեղոս լեռը արդեն մոտ հորիզոնում է, և որ Աստծո ժողովուրդը պետք է ապահովի բնավորության յուզը, Սուրբ Հոգու յուզը և Կեսգիշերային աղաղակի պատգամի յուզը, նախքան վերջնական կոչը կհնչի: Նրանք պետք է արթնանան, որպեսզի երբ Եղիան նրանց հարցնի. «Մինչև ե՞րբ պիտի կաղեք երկու կարծիքների միջև»:—նրանք անխոս չմնան, որովհետև այն ժամանակ անխոս մնալը նշանակում է ընդունել գազանի դրոշմը: Գազանի պատկերի փորձությունը ներկայացնում է դատաստանի ավարտը հոչակող պատգամը հասկանալու գործը, ինչպես որ միլիերիտների պատգամը հոչակում էր դատաստանի բացվելը:

Գազանի դրոշմի փորձությունը որևէ ընտրություն չի ներառում, որովհետև այն փորձաշրջանի ժամանակի ոչ մի տարր չի պարունակում: Այն ժամանակի կետ է, ոչ թե ժամանակահատված: Այն ճգնաժամ է, և, հետևաբար, այն լակմուսային փորձություն է, որը պիտի բացահայտի այն իսրայելացիների բնավորությունը, որոնք Աքաբի կողմից Կարմեղոս լեռ են կանչվել կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Այդ ժամանակ նրանք պիտի դրսևորեն այն բնավորությունը, որը զարգացրել են նախորդ ժամանակահատվածում, որը մարգարեաբար կոչվում է գազանի պատկերի փորձություն:

Ուստի (ինչպես Սուրբ Հոգին ասում է. «Այսօր, եթե Նրա ձայնը լսեք, մի՛ կարծրացրեք ձեր սրտերը, ինչպես ապստամբության ժամանակ, փորձության օրը՝ անապատում, երբ ձեր հայրերը փորձեցին Ինձ, փորձության ենթարկեցին Ինձ և

քառասուն տարի տեսան Իմ գործերը: Ուստի Ես զայրացա այն սերնդի վրա և ասացի. “Նրանք միշտ մոլորվում են իրենց սրտում, և Իմ ճանապարհները չեն ճանաչել”: Այնպես որ, Իմ բարկության մեջ երդվեցի. “Նրանք Իմ հանգստի մեջ չեն մտնի”»:) Զգո՛ւյշ եղեք, եղբայրնե՛ր, որ ձեզանից որևէ մեկի մեջ չլինի անհավատության չար սիրտ՝ կենդանի Աստծուց հեռանալու համար: Այլ ամեն օր հորդորեցե՛ք միմյանց, քանի դեռ «Այսօր» է կոչվում, որպեսզի ձեզանից որևէ մեկը մեղքի խաբեությամբ չկարծրանա: Որովհետև մենք Քրիստոսի մասնակիցներն ենք դարձել, եթե մեր վստահության սկզբնավորումը մինչև վերջ հաստատուն պահենք, մինչ ասվում է. «Այսօր, եթե Նրա ձայնը լսեք, մի՛ կարծրացրեք ձեր սրտերը, ինչպես ապստամբության ժամանակ»: Եբրայեցիս 3:7–15: